

ଦାନିଏଲଙ୍କର ପୁସ୍ତକ - ଏକଶତତମ

ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟକରଣ ପାଇଁ ଚାଲୁଥିବା ସଂଘର୍ଷ: ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ଏକ ଐତିହାସିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ

Jeff Pippenger
2024-02-29

୧୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ଏଲ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଜୋନ୍ସ ଏବଂ ଖାଗନର୍ଜ୍ଜ ଦ୍ୱାରା ଆଶାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ, ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀକାକରଣର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା। ପଠିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଯୁକ୍ତି କରେ ଯେ, କରୁଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଧର୍ମୀକାକରଣ ମଣିଷକୁ ତାହାର ପାପସହିତ ଆବୃତ କରେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରେ ନାହିଁ। ଏହି ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପାପର ଅପସାରଣକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ସ୍ଥାପନ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପାପୀମାନେ ତେବେ ମାନୋ ଜାଦୁକରୀ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ପଠିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ ୧୯୫୭ ମସିହାରୁ ଔପଚାରିକ ଭାବେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟ ଦାବି କରେ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେବଳ ଆମର ପରିବର୍ତ୍ତକ, କିନ୍ତୁ ଆମର ଆଦର୍ଶ ନୁହନ୍ତି। ୧୮୮୮ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଆଗରୁ, ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ଲେଖିଥିଲେ।

“ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ହୃଦୟ ଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ରଖିବି।” ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହତ ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ଓ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ, ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକର ସଦୁପଯୋଗ କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଶୋକିତ କରି ଦୂରେ ଠେଲିଦେଇଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହୃଦୟମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟୟନକାରୀଙ୍କୁ ଚମକିତକାରୀ କରିବା ଉଚିତ। ଅଳ୍ପ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ। ଆମ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଉଠିବୁଣ୍ଡା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଶକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁଭୂତ ହେଉ; ତାହାପରେ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଗଭୀର ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖୁ। ପାପର କେବଳ କ୍ଷମା ମାତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଏକମାତ୍ର ଫଳ ନୁହେଁ। ସେ ଅସୀମ ବଲିଦାନ କେବଳ ଏହିପାଇଁ କରିନଥିଲେ ଯେ ପାପ ଦୂର ହେଉ, ବରଂ ଏହିପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ମାନବ ସ୍ୱଭାବ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେଉ, ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସିତ ହେଉ, ତାହାର ଧ୍ୟାନାବଶେଷରୁ ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ହେଉ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଉ....”

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ସିଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଯାକୋବ ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହାର ତଳ ଭୂମି ଉପରେ ଥିଲା ଏବଂ ଯାହାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପାଇଦାନ ସର୍ବାଧିକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲା। ଏହା ପରିତ୍ରାଣର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଆମେ ଏହି ସିଦ୍ଧିର ପାଇଦାନ ପରେ ପାଇଦାନ ଚଢ଼ିବାକୁ ଅଛୁ। ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯଦି ଶେଷରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ, ତେବେ ସେହିଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧିର ପାଇଦାନଗୁଡ଼ିକ ପରି ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖିବା ଦ୍ୱାରା ହେବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ, ଧର୍ମକତା, ପବିତ୍ରୀକରଣ ଏବଂ ମୋଚନରୂପେ ହୋଇଛନ୍ତି....”

“ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରିଥିବାରୁ ନିଜେମାନେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଭୟଙ୍କର ପତନରେ ପଡ଼ିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁରେ ଯେପରି ସତ୍ୟ ଅଛି, ସେପରିଭାବେ ତାହାକୁ ଧାରଣ କରିନାହାନ୍ତି। ଏକ କ୍ଷଣର ଅସାବଧାନତା ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବିନାଶରେ ନିମଜ୍ଜିତ କରିପାରେ। ଗୋଟିଏ ପାପ ଦ୍ୱିତୀୟ ପାପକୁ ନେଇଯାଏ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ତୃତୀୟଟି ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଏବଂ ଏଭଳି କ୍ରମେ ଚାଲିଯାଏ। ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୃଢ଼ମାନେ ଭାବେ, ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷିତ ହେବା ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ବିନତି କରିବାକୁ ହେବ। କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ଯଦି ଆମେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ବିଚଳିତ ହେଉ, ତେବେ ଆମେ ପାପର ଏମିତି ଏକ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାର ବିପଦରେ ପଡ଼ୁଛୁ, ଯାହାର ଶେଷ ହୁଏ ନାଶରେ। ଆମ ସବୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶା ଅଛି, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପଥରେ—ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହି ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ବାନ୍ଧି ରଖି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ସିଦ୍ଧିତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ନିୟୋଗ କରି।”

“ଏହି ଭଲମନ୍ଦିଆ ଧର୍ମ, ଯାହା ପାପକୁ ହଲୁକାଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରେ ଏବଂ ସଦା ସର୍ବଦା ପାପୀ ପ୍ରତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ମନ ନିବେଶ କରି ରହେ, ପାପୀଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ଯେ ସେ ପାପରେ ଅବିରତ ରହିବା ସତ୍ତ୍ଵେ, ଏବଂ ସେ ଏହା ପାପ ବୋଲି ଜାଣିଥାଇ, ଈଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ବୋଲି ଯେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରୁ ପୃଥକ୍ ରଖାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଆତ୍ମାକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଓ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ଆଉ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ। ବିଶ୍ଵାସ କୁ, ତାହାର ପ୍ରାଗୁତ୍ତ୍ଵକୁ, ତାହାର ଆଚରଣଗୁଡ଼ିକୁ, ଏବଂ ତାହାର ଫଳାଣନଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାଧୀନ ଆତ୍ମା ଶକ୍ତି ଓ ପେଶର ସମସ୍ତ ଜୌର ଲଗାଇବା ଆବଶ୍ୟକ...”

“ଯଦି ତୁମେ ପାପକୁ ଦୂର କରି ଜୀବନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସର ଅଭ୍ୟାସ କର, ତେବେ ସ୍ଵର୍ଗର ଆଶୀର୍ବାଦମାନଙ୍କର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ତୁମର ହେବ।” Selected Messages, ପୃଷ୍ଠକ 3, 155.

୧୯୫୭ ମସିହାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ାର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପଢ଼ିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଏହି ମିଥ୍ୟା “ଭଲ-ଭଲ ଧର୍ମ” ଏକ ଆଧୁନିକ ମତବାଦ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ଏହା ଧର୍ମାକତା ପ୍ରାପ୍ତିର ଏମିତି ଏକ ସଂଜ୍ଞା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା, ଯାହା “ପାପୀଙ୍କୁ ଏହି ଭାବେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ଯେ ସେ ପାପରେ ଅବିରତ ରହୁଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ।” କରୁଣ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ଯେ “ପାପକ୍ଷମା ମାତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ଏକମାତ୍ର ଫଳ ନୁହେଁ,” କାରଣ “ସେ ଅସୀମ ବଳିଦାନ କଲେ କେବଳ ଏହି ପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ପାପକୁ ଦୂର କରାଯାଉ, ବରଂ ଏହି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ମାନବ ସ୍ଵଭାବ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେଉ, ପୁନର୍ଜୀବନୀୟତା ହେଉ, ତାହାର ଧ୍ୟାନଶେଷରୁ ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ହେଉ, ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷିକ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଉ।”

୧୯୫୭ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଏହାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଯେ, ୧୮୭୩ ମସିହାରେ ରୋପିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହର ବୀଜ, ଯାହା ପରେ ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ଅଙ୍କୁରିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ (The Doctrine of Christ) ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭାବେ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ସିଞ୍ଚିତ ହୋଇ, ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଫଳକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା ଯେ ହବକ୍‌କଙ୍କ ଦୁଇଟି ପଟିଆ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ମୂଳ “ଧର୍ମୀର ବିଶ୍ଵାସ” ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପସାରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦରେ ଥିବା “ବିଶ୍ଵାସଦ୍ଵାରା ଧର୍ମାକରଣ”ର ଦୃଷ୍ଟି ପରିଭାଷାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଏକ ଖୋଲା ଘୋଷଣା। ଯିହୁଦାର ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଠକାକାରୀମାନଙ୍କ ସମାବେଶକୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ସହିତ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ।

ଲାଭଦିକିୟା ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ 1856 ମସିହାରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ପୁନର୍ବାର 1888 ମସିହାରେ ଲାଭଦିକିୟା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପଥେ ପଥେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଜୋନ୍ସ ଓ ଖଗ୍‌ଗୋନର୍ଙ୍କ ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ସିଷ୍ଟର ଖଲଟଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏକାଧାରେ ଲାଭଦିକିୟା ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସଦ୍ଵାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁ ଆସିବାର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଏହି ଧାରଣାର ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀଭାବେ ତାହାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜେ ପ୍ରକୃତରେ ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି! ସେମାନେ ଯେ ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମାନବୀୟ ନିର୍ମାଣର ଏକ ଭିତ୍ତି ଥିଲା, ଯାହା ବାଲୁକା ଉପରେ ନିର୍ମିତ।

1888 ମସିହାରେ ଜୋନ୍ସ ଓ ଖଗ୍‌ଗୋନର୍ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ “ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମାଗଣନା”ର ସନ୍ଦେଶରେ ସତ୍ୟ ସୁସମାଚାରର ଏହି ସତ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯାହା ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଯେମାନେ ଧର୍ମାଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ମଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି। ଏହା ଏହି କଥାକୁ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଥିଲା ଯେ ଧର୍ମାଗଣିତ ହେବାର ଅର୍ଥ କେବଳ ବିଧିଗତ ଭାବେ ପବିତ୍ର ବୋଲି “ଘୋଷିତ” ହେବା ନୁହେଁ, ବରଂ “ବାସ୍ତବରେ” ପବିତ୍ର କରାଯିବା। ଜୋନ୍ସ ଓ ଖଗ୍‌ଗୋନର୍ଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହାଲଟ୍ କହିଥିଲେ ଯେ 1888ର ବିଦ୍ରୋହ ପୂର୍ବରୁ ସେ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ ଧରି ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ, ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମାଗଣନା ଆରୋପିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ରୀକରଣ ସମକାଳୀନ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ।

ଏହା ଅନ୍ୟ ଆ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ନ୍ୟାୟୀକରଣ ଓ ପବିତ୍ରୀକରଣ—ଉଭୟେ—ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଲାଭର ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ। ନ୍ୟାୟୀକରଣ ଓ ପବିତ୍ରୀକରଣ କେବଳ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର

ଆମ୍ଭ ଲୋକ ର ଉପସ୍ଥିତି ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ର ଦୁଇଟି ଉପାଦାନକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ।

କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଯେ ମୋଶାଙ୍କର ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର 1856 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା, ପୁନି 1888 ରେ, ଏବଂ ପରେ 1957 ରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟୁରାଦର ଉଦ୍ଧାର-ତତ୍ତ୍ୱ ଭାବେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା। ଏହି ଅବିରତ ବିଦ୍ରୋହ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ୍ଳାନ୍ତ କରିଦେଲା, କାରଣ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଯେ କେହି ଅନର୍ଥ କରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନତାର ସହ ଦେଖନ୍ତୁ; କିମ୍ପା, ବିଚାରର ଇଶ୍ୱର କେଉଁଠାରେ?"

ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯେମାନେ ପାପ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପାପ କରିବାକୁ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନତାର ସହିତ ଦେଖନ୍ତି।" ଏହି ଆତ୍ମିକ ଭ୍ରମଟି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଳ ଥିବା ସନ୍ଦେଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି (ଏକ ବିଚାରିତ ଜନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ), କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କୁ "ଦୟନୀୟ, ଏବଂ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, ଏବଂ ଦରିଦ୍ର, ଏବଂ ଅନ୍ଧ, ଏବଂ ନିର୍ବସନ" ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ "ଧନୀ, ଏବଂ ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।" ଏବଂ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦିଆଯିବାର ସୀମାରେ ଅଛନ୍ତି।

ମିଲରୀୟ ଇତିହାସର ସେହି ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ଯେମାନେ 1844 ମସିହାର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମ୍ୟଧାରଣ କରିଥିଲେ—ଯେପରିକି ଯିରିମିୟା ପୁସ୍ତକର ପନ୍ଦରତମ ଅଧ୍ୟାୟ, ପନ୍ଦରରୁ ଏକୋଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ମନ୍ଦିରର ବିଶ୍ୱାସୀ ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ "ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଭା"କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ନଯିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ "ମୁଖ" ହେବେ—ସେମାନେ ତଥାପି "ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଭା"କୁ ଫେରିଗଲେ (ଯାହା ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାଭାଷୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ), ଏବଂ ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କରେ ପରିଣତ ହେଲେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳିଦିଆଯିବାର ସୀମାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହା ଜାଣିନାହାନ୍ତି।

2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଭର ଅବସ୍ଥା, 1840 ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ଇତିହାସ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ଖୁଚିନାଟି ତର୍କ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ତିନୋଟି ଇତିହାସର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ, ପୂର୍ବତନ ନିର୍ବାଚିତ ଜନମାନେ ପାର୍ଶ୍ୱକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି। ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାଙ୍କ ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ, ପିତର ଯାହାଙ୍କୁ "ନିର୍ବାଚିତ ବଂଶ" ବୋଲି ପରିଚିତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏକ ମନୋନୀତ ବଂଶ, ରାଜକୀୟ ଯାଜକସମୂହ, ପବିତ୍ର ଜାତି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରଜା; ଯେପରି ତୁମେମାନେ ସେହି ଜଣଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବ, ଯିଏ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଡାକି ଆଣିଛନ୍ତି: ଯେମାନେ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଜା ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା ହୋଇଛନ୍ତି; ଯେମାନେ କୃପା ପାଇନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ କୃପା ପାଇଛନ୍ତି। 1 ପିତର 2:9, 10.

ପିତର ତାଙ୍କ ସମୟର ନୂତନ ମନୋନୀତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲା। ସେମାନେ "ମନୋନୀତ ବଂଶ" ଭାବେ ଚୟନିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ବାପ୍ତିସ୍ମାଦାତା ଯୋହନ ଉଭୟେ ପୂର୍ବତନ ମନୋନୀତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ସାପମାନଙ୍କ ବଂଶ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

ହେ ସାପମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ କିପରି ଭଲ କଥା କହିପାରିବ? କାରଣ ହୃଦୟର ପ୍ରଭୁତ୍ୱରୁ ମୁଖ କହେ। ମାଥୁ 12:34.

ଯେ ପିଢ଼ୀକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଛି, ସେହି ପିଢ଼ୀ ହେଉଛି "ବିଷଧରମାନଙ୍କ ର ପିଢ଼ୀ," ଯାହା ଶୈତାନଙ୍କ ର ଏକ ପ୍ରତୀକ—ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶୀର ସରାସ୍ପୟ। ଯେ ପିଢ଼ୀକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଅନୁଗ୍ରହ ହକାଳୀନ ପରୀକ୍ଷା ।-ସମୟର ପାତ୍ର କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଧରି ସେମାନେ ବିଷଧରର ଚରିତ୍ର ରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଜଣେ ବେଶ୍ୟ ।ର ଲଲାଟକୁ ବିକଶିତ କରିଥିଲେ। ଏହି କାରଣରୁ ହିଁ ଯିହିଜେ କଲ

ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ଥିବା ପଠିଶଳଣ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପାପାସାର ଚରିତ୍ରକୁ ଗଠନ କରିଥିଲେ ।

“ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଇଛି, ଯେ ପଶୁର କିମ୍ବା ତାହାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିହ୍ନ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ଲଳାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତୁ, ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ । ଏହି ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପଶୁ ଯେପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛି, ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଏବଂ ଦେବବାକ୍ୟଙ୍କ ସିଧାସଳଖ ବିରୋଧରେ ସେହି ସମାନ ଧାରଣାମାନଙ୍କର ପକ୍ଷସ୍ଥାପନ କରିବା ।” Review and Herald, July 13, 1897.

ପଶୁର ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ପାପର ମଣିଷର ଚିହ୍ନ, ଯିଏ ରୋମର ପୋପ ଏବଂ ଶୟତାନଙ୍କ ପୃଥ୍ୱୀସ୍ଥ ପ୍ରତିନିଧି । ପଶୁ ସହିତ ସମାନ ମନୋଭାବରେ ଆସିବା ଅର୍ଥ, ଶୟତାନ ସହିତ ସମାନ ମନୋଭାବରେ ଆସିବା, ଯାହାକୁ ଏକ ବିଷୟର ସର୍ତ୍ତ ରୂପେ ପ୍ରତୀକାକୃତ କରାଯାଇଛି ।

“ଲୌକିକ ଲାଭ ଓ ସମ୍ମାନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପୃଥ୍ୱୀର ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କୃପା ଓ ସମର୍ଥନ ଖୋଜିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରାଗଲା; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ସେ ଶୈତାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି—ରୋମର ବିଶପଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠା ଜଣାଇବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ ହେଲା ।” The Great Controversy, 50.

ପୂର୍ବତନ ଏକ ଚରିତ୍ର ଜନସମୂହର ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ, ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଶୟତାନଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । “ଚରିତ୍ର ପିଢ଼ୀ,” ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକ ନଥିଲେ, ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷା, ପରିଶୋଧନ ଓ ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଚରିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିୟମିତ ସମ୍ପର୍କରେ ରହିବା ପାଇଁ ଚରିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ପରେ ପୁନର୍ବାର ମିଳନର ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିକ୍ସ ସହିତ, ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ପୁଣି ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ କରନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ନବନିର୍ବାଚିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ସହିତ ରୁଚିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି (ଯେମାନେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ ନଥିଲେ), ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ରୁଚିର ଦୂତ ଭାବେ ଆସନ୍ତି । ମଲାଖୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂରଣ କରୁଥିବା ଏହି ତିନୋଟି ଇତିହାସର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ, ରୁଚିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଜଣେ ଦୂତ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଥିଲେ ବସ୍ତ୍ରସ୍ନାବାତା ଯୋହନ, ଯିଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଥିଲେ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର । ବସ୍ତ୍ରସ୍ନାବାତା ଯୋହନ ଓ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର ହୋଇ, ସେହି ଦୂତଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରେ, ଯିଏ ରୁଚିର ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯେପରି ସେ ଆସି ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହ ରୁଚିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସେହି ତିନିଜଣ ଦୂତ—ଯିହେଁ ରୁଚିର ଦୂତ ଅଟନ୍ତି—ତାଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ହଠାତ୍ ଆସିବା ପାଇଁ ଯେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଯାହା ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ବିଚାରର ସମୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ ଶେଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରରେ ଉପସମାହିତ ହୁଏ ।

“ଏହି ପୃଥ୍ୱୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନମାନରେ, ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କରିଥିବା ତାଙ୍କର ରୁଚି ପୁନର୍ନିର୍ବାଚିତ ହେବାକୁ ଅଛି । ‘ସେହି ଦିନେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନଙ୍କ ସହ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହ, ଏବଂ ଭୂମିରେ ଗତି କରୁଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ରୁଚି କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ପୃଥ୍ୱୀରୁ ଧନୁଷ, ତଳଖାର ଓ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଦେବି, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ଶୋଇ ରହିବାକୁ କରିବି । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମୋର ସହ ବିବାହବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିବି; ହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧାର୍ମିକତାରେ, ନ୍ୟାୟରେ, ପ୍ରେମମୟ ଦୟାରେ ଓ କରୁଣାରେ ମୋର ସହ ବିବାହବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିବି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାରେ ମୋର ସହ ବିବାହବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିବି; ଏବଂ ତୁମେ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ଜାଣିବ ।”

“ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏମିତି ହେବ, ମୁଁ ଶୁଣିବି, ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଲର କଥା ଶୁଣିବି, ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥ୍ୱୀର କଥା ଶୁଣିବେ; ଏବଂ ପୃଥ୍ୱୀ ଧାନ, ଦ୍ରାକ୍ଷ, ଓ ତେଲର କଥା ଶୁଣିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯିହେଁ ଲର କଥା

ଶୁଣିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ନିଜ ପାଇଁ ବପନ କରିବି; ଏବଂ ଯେ ଦୟା ପାଇ ନଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଦୟା କରିବି; ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋର ଜନ ନୁହନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ମୁଁ କହିବି, ତୁମେ ମୋର ଜନ; ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, ତୁମେ ମୋର ଇଶ୍ଵର।’ ହୋଶେୟା 2:14-23।”

“ସେହି ଦିନରେ,... ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ, ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କ ଘରାଣାରୁ ଯେମାନେ ପଳାଇ ରକ୍ଷା ପାଇଛନ୍ତି,... ସେମାନେ ସତ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ର ଯେହୋବାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବେ।’ ଯିଶାଇୟ 10:20। ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, ବଂଶ, ଭାଷା ଓ ଲୋକ’ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏମିତି ଥିବେ, ଯେମାନେ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବେ, ‘ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାହାଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି।’ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିମାରୁ ଫେରି ଆସିବେ, ଏବଂ ‘ଯିଏ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେହିଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବେ।’ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଡ଼ାଣିରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣାର ସ୍ଵାରକସ୍ତମ୍ଭ ସଦୃଶ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିବ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ, ସେମାନେ ଦୂତମାନଙ୍କ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସେହିମାନେ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବେ, ଯେମାନେ ‘ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି।’ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6-7, 12।”

“ଦେଖ, ଏମିତି ଦିନ ଆସୁଛି, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଯେ ଚାଷୀ କାରୁଥିବାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ, ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷା ମାଡୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବୀଜ ବୋପୁଥିବାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ; ପର୍ବତମାନେ ମିଠା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଝରାଇବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଗଳିଯିବ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଜନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବନ୍ଦୀଦଶାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇବି [ଉଲଟାଇବି], ଏବଂ ସେମାନେ ଉଜାଡ଼ ସହରମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଓ ସେଥିରେ ବାସ କରିବେ; ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପିବେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିବିବେ; ସେମାନେ ଉଦ୍ୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସଜାଇବେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଫଳ ଖାଇବେ। ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭୂମିରେ ରୋପଣ କରିଦେବି, ଏବଂ ମୁଁ ଯେ ଭୂମି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛି, ସେହି ଭୂମିରୁ ସେମାନେ ଆଉ କେବେ ଉଖାଳାଯିବେ ନାହିଁ, ତୁମର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର କହୁଛନ୍ତି। ଆମୋସ 9:13-15।”
Review and Herald, February 26, 1914.

ମଲାଖୀର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ, ଏବଂ ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଟି ଇତିହାସ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହାର ପୂରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ଵାଇଟ୍ ମଲାଖୀର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂରଣକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସମନ୍ଵୟ କରିଛନ୍ତି।

“ଜଗତର କ୍ରେତା ଓ ବିକ୍ରେତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ପାପର ଅଶୁଚିତାରୁ ହୃଦୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ମିଶନ ଘୋଷଣା କଲେ,—ସେହି ପାର୍ଥବ ଆକାଞ୍ଛାମାନ, ସ୍ଵାର୍ଥପର କାମନାମାନ, ଦୁଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟାସମାନ, ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମାକୁ ଦୂଷିତ କରେ। ମଲାଖୀ 3:1-3 ଉଦ୍ଧୃତ।” The Desire of Ages, 161.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଅନୁତାପୀ ପାପୀର ହୃଦୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ, ସେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଦୁଇଥର ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।

“ଭବିଷ୍ୟଦକ୍ତା କହୁଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାନ ଅଧିକାର ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେଲା। ଏବଂ ସେ ପ୍ରବଳ ସ୍ଵରରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀଭାବେ କହିଲେ, ମହାନ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ଭୂତମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହୋଇପଡ଼ିଛି’ (Revelation 18:1, 2)। ଏହା ସେଇ ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ‘କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧଜନକ ମଦିରା ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି’ (Revelation 14:8)। ସେହି ମଦିରା କ’ଣ?—ତାହାର ଭ୍ରାତୃ ଶିକ୍ଷାସମୂହ। ସେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ଵାସଦିନର ସ୍ଥାନରେ ଜଗତକୁ ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ଵାସଦିନ ଦେଇଛି, ଏବଂ ଇଦେନରେ ଶୟତାନ ଯେ ପ୍ରଥମେ ହବାକୁ କହିଥିଲା ସେହି ମିଥ୍ୟାକୁ—ଆତ୍ମାର ସ୍ଵାଭାବିକ ଅମରତ୍ଵକୁ—ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଛି। ଏପରି ଅନେକ ସମ୍ପର୍କିତ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ସେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ପ୍ରସାର କରିଛି, ‘ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ଉପଦେଶରୂପେ ଶିଖାଉଛି’ (Matthew 15:9)।”

“ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ର ସାର୍ବଜନୀନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ଅପବିତ୍ର ଅପମାନଜନକ ଦୂଷଣରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ। ତାଙ୍କ ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ଵିତୀୟ

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଥିଲା। ସେହିପରି, ବିଶ୍ୱ କୁ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ରେ, ମଣ୍ଡ ଲୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ସ୍ୱିଡୀଶ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି, 'ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ସେହି ମହାନ ନଗରୀ, କାରଣ ସେ ନିଜ ବେଶ୍ୟା ଗର୍ବର କ୍ରେତୁର ଧରଣ ଧରି ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ପାନ କରାଇଛି' (ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ଏବଂ ଡୁଟାୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଉକ୍ତ ଧର୍ମରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଗୋଟିଏ କଣ ସ୍ୱର ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣାଯାଏ, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରିଆସ, ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପର ଭାଗୀ ନ ହୁଅ, ଏବଂ ତୁମେ ତାହାର ଦଣ୍ଡ ବିପତ୍ତି-ଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କର। କାରଣ ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଇଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି' (ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5)।" Selected Messages, book 2, 118.

ମଲାଖୁ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିର ପୂରଣରେ, ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାପାତା ସେହି ଦୂତ ଥିଲେ, ଯିଏ ନିୟମର ଦୂତ ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସି ତାହାକୁ ଦୁଇଥର ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷର ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ, ସେ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଓ ଶେଷରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏହିପରି ସେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣର କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଆରମ୍ଭ ଅଛି, ଯାହା ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ, ସେହି ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସହିତ ଶେଷ ହେଲା।

ତିନି ବର୍ଷ ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧର ଶେଷରେ, ସେ ସେହି ରକ୍ତ ଢାଳିଲେ ଯାହା ନିୟମକୁ ନିଷ୍ଠିତ କଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅର ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପୂରଣ କଲା ଯେ ସେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ସହ ନିୟମକୁ ଦୃଢ଼ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାର ମଝିରେ ସେ କାଟି ଦିଆଯିବେ।

ଏବଂ ବାଷ୍ପି ସପ୍ତାହ ପରେ ମସୀହ କାଟିଦିଆଯିବେ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେ ଅଧିପତି ଆସିବେ, ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ନଗର ଓ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ; ଏବଂ ତାହାର ଶେଷ ପ୍ରଲୟସଦୃଶ ହେବ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଜାଡ଼ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି। ଏବଂ ସେ ଏକ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ନିୟମକୁ ଦୃଢ଼ କରିବେ; ଏବଂ ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେ ବଳିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରାଇବେ, ଏବଂ ଘୃଣାସ୍ୱଦ ବିଷୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବେ, ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ତାହା ଉଜାଡ଼ ହୋଇଥିବା ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଢାଳିଦିଆଯିବ। ଦାନିଏଲ 9:26, 27.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖୁ।

"ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ପନ୍ନରେ ପୃଷ୍ଠା ପରେ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖାଯାଇପାରେ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମିଳନୀମାନେ ସେହି ଏକେ ବିକୃତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଖମ୍ବିରରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି। 'କାରଣ ତାହାର ଧନୀମାନେ ହିଂସାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ତାହାର ନିବାସୀମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରେ କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ।' ପ୍ରଭୁ ନିଜ କଳିସିଆକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ମୁଁ ସତ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ପ୍ରଭୁ ନିଜ ନାମରେ ଡାକାଯାଇଥିବା ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ପୁନଃପୁନଃ ଉଲଟାଇଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛନ୍ତି।"

"ଏହି ଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଠିକ୍ କେତେ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେବ, ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଛୁଆଇ ରହିବ ନାହିଁ। ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ଝାଡ଼ଣି ଅଛି, ସେ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ନୈତିକ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ। ସେ ନିଜ ଖଳିଆଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଶୋଧନ କରିବେ। ଯେମାନେ ସବୁଠାରୁ ସାଣ ଅନ୍ୟାୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବିବାଦ ଅଛି; କାରଣ ଏହା କରି ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଅସୀକାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଆଦମଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଅ ଓ ଝିଅ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଅନୁତାପବଳି ଓ ମୋଚନର କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅଂଶକୁ ବିପଦ କରନ୍ତି। ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଘୃଣିତ ଏକ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା କି ଲାଭକାରୀ ହେବ? ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କ ଧୂପପାତ୍ରରେ ବିଜାତୀୟ ଅଗ୍ନି ରଖି, ଏବଂ କହିବା ଯେ ଏଥିରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ—ଏହା କି ଲାଭଦାୟକ ହେବ?"

"ବ୍ୟାପକ କ୍ରମ 1କ୍ ରେ ଏତେ ଅଧିକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହେବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ହୋଇନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ଅବସ୍ଥା । ବିଦ୍ୟ ମାନ ଅଛି, ସେହି ଅବସ୍ଥା । କୁମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ସତର୍କବାଣୀ ସ୍ୱରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେଖି ମୋର ହୃଦୟ ବ୍ୟଥିତ ହେଉଛି। ପ୍ରଭୁ ଏହି ନୈତିକ ଅବସ୍ଥା ଯକାରୀ

ଅବସ୍ଥାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇନି । ‘ତୁମେ ପୃଥିବୀର ଲୁଣ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଲୁଣ ତାହାର ସ୍ୱାଦ ହରାଇଦେଏ, ତେବେ ତାହାକୁ କେମିତି ପୁନର୍ବାର ଲୁଣିଆ କରାଯିବ? ତାହା ପରେ ଏହା କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ, କେବଳ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ଉପଯୁକ୍ତ ।”

“ମୁଁ ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛି । ଯଦି ଶୀଘ୍ର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ; କାରଣ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅବଶ୍ୟକ ହେବା ଉଚିତ; ଅପରିବର୍ତ୍ତନ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଉ ପରିଚାଳକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଆମେ କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛୁ, ‘ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମୟ ହୋଇଛି; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅର୍ଥହୀନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।” Special Testimonies, 30, 31.